

умрѣ на пѣть-ть отъ мѣчнотіи. Послѣдны-ть муды бѣхъ, отбранно-то му слово прѣзь животъ-ть: «Благословенъ Богъ за всичко!» Той былъ послѣдны-ть отъ голѣмы-ть Еллинскы църковны учители.

Между тѣмъ възстанѣлъ най-голѣмый-ть Латинскый църковенъ учитель. Аврелій *Августинъ*, (род. 354 г.) имаше еднѣ благочестивѣ майкѣ на име—*Молика*, коя-то за легкомысленный-ть си сынъ, кой-то, ако и да ся учяше прилѣжно, живѣлъ единъ развратенъ животъ, толкози прилѣжно ся е молила, щото епископъ *Амвросій*, кому-то тя ся оплаквала, ѣж утѣшяваше като казваше: «Дързай! единъ сынъ на толкози молитвы и сълзы не може да погыне.» Августинъ дойде отъ Африкѣ, гдѣ-то ся роди, въ Миланъ и отъ прѣподобный-ть Амвросій быде наставенъ кѣмъ по-прилѣжно изслѣдваніе на слово-то Божіе.

Извѣстія-та за обращеніе-то на нѣкои римляны, кои-то той бѣ чюль, направихъ въ него таквози голѣмо впечатленіе, щото извыка кѣмъ единъ отъ свои-ть пріятели като казваше: «Таквызи неучени человекци земѣтъ съ силѣ царство-то небесно, а ные при всичко-то ни ученіе, търкалеме ся въ грѣхъ-ть.» Той побърза въ градинѣ-тѣ припаднѣ на лице-то си подъ еднѣ смоковницѣ и съ сълзы выкаше кѣмъ Господа за обновленіе на сърдце-то си. Кога-то тѣй выкаше кѣмъ Господа той отъ съсѣдны-ть дворъ нѣколко пѣти чюль единъ гласъ кой-то казуваше: *Tolle! Lege!*